

ALCANTARA SINDICATA

Òrgan de la Federació Local de Sindicats i portantveu de la Comarcal Alt Camp C. N. T.

INTERNACIONAL
C. N. T. F. A. I.

Any II

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
Paquets des de 5 exemplars, a 12 cts. exemplar
Número solt, 15 cts. - Trimestre, 250 pessetes

Valls, Dijous 26 d'Agost de 1937

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:
Carrer de B. Durruti, 44

Número 47

EDITORIAL

AL «BIEN CALLAR...»

Per boca de Comorera s'ha dit, que ells, el P. S. U. C. (Tercera Internacional) havien acabat amb els valents de la carretera i covards al front. Així, tal com sona. Valents de carretera, ha d'al·ludir en el millor cas, els antifeixistes. Antifeixistes que als primers mesos emprengueren la feixuga, necessària i terrible missió de l'exercici de la Justícia popular, altrament sinó es refereix a aquesta tasca, a què i a qui es referirà? I d'aquests valents de carretera n'hi ha enquadrats a tots els partits i a totes les organitzacions, és el mateix que tuitar de tribus als revolucionaris que als primers dies de la revolució emprengueren l'ofensiva contra el feixisme. En aquesta gesta com en la trista missió d'exercir la justícia popular, hi havia homes de tots els sectors polítics i sindicals; potser en una i altra empresa, el percentatge confederal fou superior al dels altres partits; però, tots hi contribuïren. Així a Valls com en la resta de Catalunya, i és trist i sublevant, que la tasca del poble en la seva passió antifeixista i que en definitiva salvà Catalunya de la dominació feixista, avui, després d'un any de guerra salpatge i de revolució es faci esment d'aquella gesta popular per escarnir l'heroisme i el sentit revolucionari que ells signifiquen en el moviment d'emancipació del nostre poble.

Però deixem a les tribus i als valents de carretera i anem a cercar els covards al front. És trista cosa mentar la sogra a casa del penjat; però ells ho volen i nosaltres no hi tenim cap inconvenient en parlar-ne. Per què ací, a Valls, tothom ens coneixem i és molt difícil ocultar el més íntim estat d'ànim, perquè l'ésser covard al front, és més que res, condició de temperament, tant com de conveniències personals. Són molts els antifeixistes vallencs que han anat al front. Això els honora i ens honora. Això vol dir que a Valls hi ha una vera mentalitat antifeixista, però... Són molts els que han anat al front, i són molts, massa també, els que n'han tornat. Per desgana, per por, per malaltia, per comoditats personals? No ho sabem, ni ens interessa saber-ho. Quan hom voluntàriament deixa la seva llar i abandona les amistats per enfrenar-se al camp de lluita contra l'enemic jurat del proletariat, és que té el sentiment prou abundant i conviccions prou profundes per a resistir al front fins a la fi, sense tenir temps de pensar en llurs salut ni en llurs conveniències personals. Quan s'és un militant, obrer, i sobre tot, quan a rera guarda es fa ostentació d'heroicitat i de valentia, i, quan embolcallats per aquesta aureola sostinguda pel poble innocent, el que menys es pot fer, quant es va al front, és no tornar-ne; encara que hom sentí por, o bé caigué malalt, o més encara, enyorí les comoditats de la llar. Tot menys defraudar l'admiració que el poble hagi sentit per nosaltres; pels antifeixistes que en un moment d'eufòria hem arrastrat bona part de la joventut local. Quan no es fa així, quan en lloc de romandre al front com és el nostre deure, ens entornem a casa, llavors mereixem el menyspreu de les masses i d'ésser tuitats de germans de Tartari de Tarascó.

I d'aquests covards del front, d'aquests que davant les incomoditats de la vida de trinvera i del perill constant que això comporta se'ls hi ha arrugat el llombrícol, ací a Valls, no són els homes confederals els que han donat el major percentatge; el major percentatge l'han donat els homes que motegen de tribus l'allau d'homes que al primer moment sortiren quasi desarmats cap a perseguir les hosts feixistes.

I pensis que el bien callar le llaman Sancho.

Ha arribat el moment que republicans, marxistes i anarquistes, fem examen de les nostres actuacions, i buscar a la vegada, la fórmula per tal que tots coincidim a un resultat comú que ens doni ràpidament la victòria.

Irreverències

«Han llegado a Roma 700 niños de la zona fasciosa. Iban uniformados, con fusiles y ametralladoras de madera.»

¿Ya copian lo de los pioneros?

***

«Estos días, mediante lentes suficientemente oscuros, serán visibles las manchas del sol.»

Para lentes oscuros, los de mister Eden.

***

«El Subcomité de No Intervención ha nombrado otro Subcomité.»

El número de fontos es infinito.

***

«La época de las maniobras y las ficciones ha terminado.»

Pero nos enteramos que eso ocurre con relación al extranjero. ¡Lástima!

***

Si las tribunas públicas no deben ser ocupadas más que por el Gobierno, ¿qué hacen discursando por esos mundos de dios quienes tal cosa escriben.

***

¡Alerta estamos! Contra toda subversión y contra toda provocación a esa posible subversión. Los traidores — y entre ellos los provocadores — nos tendrán enfrente.

***

A los requerimientos para que se diga quiénes son los «extremistas» que van a provocar desórdenes, dan la llamada por respuesta. No toda la España conculga con los «informes fidedignos». Y todo el año es Carnaval.

***

Eden va a Roma. Y, como por todas partes se va allí, ha escogido el camino de herradura que, por lo visto, es el más placido.

***

«Frente Rojo» afirmaba, refiriéndose al campo español, que la Federación Provincial Campesina agrupaba el 80 por 100 de los productores. Leímos algo de prisa y confundimos «productores» por «propietarios». Por eso no nos reímos y admiramos la sinceridad que la confesión entraña en sí.

EL MUNDO EN LLAMAS

Si fuera posible que vinieran seres de otras latitudes a contemplar las cosas y los problemas de nuestro planeta se llevarían la impresión deplorable que todos los valores científicos (dejando raras y honrosas excepciones) trabajan para el exterminio de unos, contra otros. La ciencia está al servicio de la guerra, los grandes capitales están al servicio del espionaje y de la propaganda para dividir en dos a la Humanidad, y finalmente para acumular grandes estoks de materias explosivas y toda clase de material bélico, y mientras en la mayoría de las grandes urbes, hay un porcentaje desgarrador de obreros sin trabajo.

Se dá el caso curioso que mientras en algunos estados fascistas tienen acumulados millones de millones de toneladas de material mortífero, les faltan las primeras materias alimenticias. Decidme: ¿No es esto una locura? ¿Este es el grado de civilización que poseemos los seres racionales? ¿No diría cualquier persona que no estuviera enferma mentalmente, que somos todos una manada de locos, y que la Humanidad es un amplio manicomio y que algunos que se les tiene por grandes figuras son locos de remate?

Mirando nuestros problemas serenamente, esta es la impresión; que todos hemos perdido el sentido común.

Europa es una caldera que sus atmósferas son tan alevadas, que cualquier día puede explotar rompiendo en mil pedazos. La resistencia de la misma, depende del grado de dignidad de ciertos estados llamados democráticos.

Tres estados llamados fascistas, son los que traen el mundo de cabeza, y de sobre salto en sobre salto. Pero no os quepa duda, si no fuera por el peligro que entraña una nueva conflagración europea o mundial, el fascismo ya habría dejado de ser un peligro, pero el capitalismo internacional le conviene muchísimo más apoyar al fascismo, que no a lo que ellos le llaman democracia.

Los regeros del incendio devastador se ban extendiendo de

una manera tan vertiginosa, que pronto muy pronto, envolveran todo el orbe.

De Occidente al Extremo Oriente las llamas alumbran el palacio donde se reunen los magnates diplomáticos en Ginebra.

Son impotentes ya los bombros ginebrinos para apagar el voraz incendio que por espacio de 13 meses devasta España, y cerca de un mes sucede lo mismo en China.

Todos quieren evitar la guerra, pero el incendio va cogiendo más incremento por momentos, y el sofocarlo ya casi es imposible.

La guerra se cierne sobre el Mundo como una maldición evangélica... Es obra de los hombres ambiciosos y despotas. Es la decadencia de una vieja civilización, que nació en sangre, y morirá ahogada en sangre.

Los hombres que defendemos una nueva vida y una nueva civilización, apresuremonos a preparar a los hijos de mañana, porque en caso de salir ilesos de este naufrago que amenaza undir el mundo en el caos, sepan establecer una convivencia entre todos los seres, donde el odio muera definitivamente envuelto entre los escombros de esta sociedad imperfecta, que esta agonizando rápidamente.

Sería para nosotros una gran responsabilidad, que en la nueva vida hubiera los mismos defectos y los mismos perjuicios de lo que estamos combatiendo. El odio y el rencor es un peligro para el mañana. Camaradas sería un crimen de lesa humanidad, que mientras el mundo va sucumbiendo bajo el fuego de esta enfermedad nosotros apareparáramos las futuras generaciones bajo el signo del odio.

No. Nuestros corazones nobles jamás deben de sucumbir envueltos en el lodo de la rencunia entre hermanos, y si así fuera, que se unda el mundo definitivamente, pues no valdría la pena de vivir.

¡O transformamos la vida, o perecemos, por impotentes!

JAIME RUCHES
Cárcel de Vich, 17-8 37.

Avui més que mai confiem en la victòria del proletariat Ibèric.

El pacte firmat per les dues centrals sindicals C.N.T. - U.G.T. n'és la garantia.

Diplomàcia impotent

Per fi hem pogut observar que els nostres veïns els francesos comencen a no deixar-se impressionar pels cops d'efecte, un xic teatrals, que donen els feixistes alemanys i italians per tal d'apoderar-se dels ànims de la galeria.

Sempre s'ha dit que França en els moments difícils ha trobat la unió sagrada dels seus fills per sortir en defensa del seu patrimoni nacional. Justament aquesta vegada la seva actitud contrasta de ple amb la de la Gran Bretanya, la qual sembla que estigui empenyada en voler servir per igual a tots els interessos contrapuntats, la realitat, però, és que solament busca el seu profit. Aquesta vegada però, no sabem veure on podrà obtenir-lo.

Tots els governs anglesos de caire plutocràtic que han vingut actuant d'ençà de la guerra fins avui, són els causants del nou conflicte, molt més greu que tots els passats, que s'albina a l'horitzó; puix que han alimentat les ambicions dels feixistes des de la seva presentació a l'ambient internacional, concedint-l'hi tantes coses com ell ha volgut.

Els feixistes en totes les latituds són els únics provocadors de la guerra, i els que basen la seva existència a la continua agitació, amb l'ànim de renovar continuament els motius del xantage, amb el qual van imposant la seva voluntat a la dels demés pobles que volen viure amb la tranquil·litat de la seva opulència o del seu abandonament.

I són així mateix els seguidors de Hitler i Mussolini, els que han pretès portar els seus actes de banditatge, al cor de les multituds, buscant la forma màgica que pot moure-les cap al fet sagnant que no es farà esperar.

Les creuades del feixisme contra el bolxevisme no haurien pres increment si la Rússia fós un país pobre. I els francesos que han sabut batres en altres èpoques per pures ideologies, comprenen la falsetat de aquest crit de guerra i preparen la unió sagrada de tots els sectors nacionals amb la finalitat d'impedir que els enemics que l'envolten utilitzin aquest tòpic per tal de destruir-la i repartir-se-la.

Es l'únic remei per sobreviure

aquests dramàtics temps. Ho estem sentint nosaltres en el més viu de les nostres carns i per això compremem la transcendència de l'agrupament de les forces a França per al seu mateix pervindre com a poble lliure.

Respecte els altres que no han tingut el valor de defensar l'honor nacional, tantes vegades proclamat, després de cada nou agravi, pot ben ésser que un dia no molt llunyà paguin la seva falta de decisió. I no puguin contenir la guerra amb els seus plans tantes voltes reformats, ni molt menys evitar el que més tard serà una fatalitat històrica.

X. X.

Col·lectivitats Agrícoles

Un Decret de la Generalitat, fixa per al dia 15 del proper mes de Setembre, el termini improrrogable per a la legalització de les Col·lectivitats Industrials, es d'extraordinària importància per als obrers i en primer pla per la Militància, recordar la responsabilitat que pesa sobre els mateixos, la no legalització de les Col·lectivitats, pels perjudicis Col·lectius que pot reportar una indiferència per part de tots, amb el trastorn a la nova Economia que indubtablement sofriria si el Proletariat per la seva apatia a tot legalisme, caigués sobre d'ell el pes de la Llei.

Per tots aquests motius i altres que s'en poden derivar cal que tots els obrers responsables de les Organitzacions Obreres hi posin la màxima atenció. Pel que pertoca a la Indústria la gran majoria ho tenen tot en marxa, però no és així dintre l'estament Camperol, aquesta massa, que portada per un excés d'optimisme solament a procurat treballar per tal que no ens faltés res; arrencant de la Terra tots aquells fruits per nodrir el poble que lluita a la reraguarda i els fronts, cal que els obrers de la Indústria ajudem als companys Camperols a la tasca de encaminar tots els esforços a legalitzar les Col·lectivitats Agrícoles, orgull de Catalunya i una de les fonts d'ingressos inagotables de la nova Economia.

Camperols és arribada l'hora de legalitzar les incautacions, no es pot viure amb aquest perill imminent de perdre totes les il·lusions i sofrir altra vegada les misèries

del terrós, és hora de redimir-vos i el camí no és torturós, legalitzeu les vostres Col·lectivitats, protegiu les vostres incautacions amb la Llei, i tindreu l'ajut de la Justícia que legalment hem establert

Som optimistes i confiem en vosaltres companys Camperols, després dels acords que havent pres al Plé Comarcal de Valls (C. N. T.) que tingué lloc al dia 22 del corrent, en el qual es marcà el camí a seguir per la ràpida legalització del camp, esperem que dintre del breu termini que determina Llei del 31 d'Agost, les Col·lectivitats Agrícoles restaran definitivament legalitzades.

Cal tenir en compte Camperols que el vostre irreconciliable expropietari no perd el temps, ni pot conformar-se a una transformació que en tan mal lloc el situa, la seva bava corruptora mina les vostres Col·lectivitats, entorpeix el camí de la vostra legalització per a enfrontar-vos amb la Llei, valent-se de la vostra fe inquebrantable en la transformació que paulatinament anem forjant, enverena el vostre cervell amb idees contraproduents aixecant una onada de protesta contra els impostos creats per l'Estat o Municipi de les terres per vosaltres incautades; impostos que tenen d'ésser fets efectius per al sosteniment de la Guerra.

Els primers passos que són els més crítics els teniu ja salvats, els fruits del vostre treball d'un any estan a punt de satisfer els vostres desitjos. I seria lamentable que per aquesta apatia, que tant de mal ens fa, no tirés per terra una de les obres més grans de la Revolució.

P. F.

Comissió Municipal de Govern

Extracte dels acords presos per la Comissió Municipal de Govern en sessió celebrada el dia 18 d'Agost del 1937. Presidí l'Alcalde - President accidental, en absència del titular, En Miquel Trilla i assistiren els Consellers - Regidors següents: Avellà, Robusté, i Piana.

Una vegada llegida és aprovada l'acta de la sessió anterior.

Resta assabentada la Comissió del Decret d'onze del mes que som (D. O. G. del dia 17) de Presidència de la Generalitat creant les Juntes de Defensa Passiva Locals i de Vegueria a Catalunya.

Vist l'informe favorable de la Comissió de Treball i Obres Públiques és concedeix un permís d'obres al veí Antoni Mallorquí en qualitat de propietari de la casa n.º 2 de la Plaça Castelar per aixecar la façana un metre i rebossar-la en 0'40 m. quadrats i fer un cobert de 5'5 per 4. Arbitris: Tretze pessetes amb vint cèntims.

Són concedits els següents permisos d'instal·lació de motors:

- a) A Pere Montserrat i Barreig per a instal·lar un motor «Vellino» d'1 i 1/2 H. P. en la finca de la seva propietat de la partida «La Bencada» de Fontscaldes.
- b) A Mercé Martí i Parera per a instal·lar un motor «Vellino»

Aquest número ha passat per la censura governativa

n.º 3.731 d'1 i 1/2 H. P. en la finca de la seva propietat enclavada en la partida de «Ruanes».

Es llegit un comunicat, de data 16 del corrent, procedent del Partit Socialista Unificat de Catalunya acusant rebut de la comunicació que l'Alcaldia-Presidència adreçà a l'esmentat partit, de data 12 del mateix mes, en compliment d'allo que disposa la Direcció General d'Administració Local.

Es llegida una instància, de data 17 del mes que som, signada per la veïna Loreto Foguet i Galceran, amb la qual impugna l'acord de la Comissió de Govern sobre l'anterior que presentà amb data 5 del mateix mes. Passa a la Comissió de Finances.

Es llegida una carta, de data 17 del corrent, procedent del Sindicat d'Arquitectes de Catalunya, posant de manifest que el projecte relatiu al nou Grup Escolar es troba a disposició de l'Ajuntament per a ésser retirat. Passa a la Comissió de Finances.

Es llegida una instància, sense data, procedent de Picamoixons i signada per mes de dos cents veïns de Picamoixons sol·licitant que l'Ajuntament faci aquelles gestions que, en dret, procedeixin a fi de que la mestressa d'aquell barri Enriqueta Colomer Bonavida no sigui declarada desafecta al règim dels organismes superiors. Passa a la Comissió de Cultura.

Es llegida una comunicació, de data 5 del mes que som, procedent del Departament de Justícia i Dret de la Generalitat de Catalunya invitant l'Ajuntament a formular la proposta de ies persones que hagin d'ocupar els càrrecs de

Juge i Procurador del Poble suplents de la localitat. Passa a la Comissió de Governació.

Resta assabentada la Comissió de l'informació que, amb data 13 del corrent, el Comissariat de la Generalitat de Catalunya a Tarragona ha demanat a l'Ajuntament motivada pel recurs de queixa que el veí Joan Farré Bella ha presentat davant d'aquell Comissariat contra el Pressupost Municipal, pendent d'aprovació. Passa a les Comissions de Governació i Finances a fi de que és procedeixi a l'informació sol·licitada.

A proposta de la Comissió de Treball i Obres Públiques s'acorda l'adquisició de nou bidons d'asfalt.

Vista la instància, de data 27 de juliol de l'any que som signada per David Sanromà i per Joan Ollé Vilalta en representació del Sindicat de Funcionaris Municipals (C. N. T.) i per Pere Espanyol i Joan Solé en representació del Sindicat de Treballadors del Municipi (U. G. T.) sol·licitant l'augment de salari que s'hi esmenta i vistos, així mateix, la instància, de data 29 del mateix mes, el comunicat tramès a l'Alcaldia-Presidència, amb data 11 del corrent, pels mateixos signants, la Comissió de Govern acordà desestimar aquella en tots els seus extrems, posat que el contingut de l'esmentat comunicat, l'impossibilitat d'adoptar cap acord que no sigui l'acceptació íntegra de la demanda llur, àdhuc, tenint present les modificacions assenyalades posteriorment.

I no havent-hi altre afer a ésser tractat, s'aixeca la sessió.

Transports Col·lectius

C. N. T.

A. I. T.

S'assabenta al públic en general que s'atmeten encàrrecs diàriament per

Reus
Lleida

Tarragona
Barcelona

TRANSPORTS GENERALS

Per encàrrecs dirigiu-vos al Garatge General del Transport. Telèfon 201 VALLS

A TOTS ELS AGRICULTORS

LA COL·LECTIVITAT AGRÍCOLA DE VALLS,

fa avinent a totes les Col·lectivitats de la comarca i el públic en general, que pot servir tota classe de planté dels acreditats horts de

PANTANO I CARME

Per encàrrecs a les oficines de la mateixa, carrer F. Macià, 14, 1.º bis, telèfon, 55, Valls

La Comissió

COOPERATIVA OBRERA DE FUSTERIA I EBENISTERIA

TALLER DE FUSTERIA MECANICA I EBENISTERIA

Estudis de projectes i pressupostos de tota mena d'obres en general.

CONSTRUCCIÓ DE CARROSSERIES, TAÜTS I NEVERES

Despatx i Tallers:

General Comerma, 18 i 22 - Telèfon núm. 173

Venda al detall de mobles:

Bonaventura Durruti, 20 (abans Baldric)

VALLS

RADIO TECNIA

Reparació garantida de tota mena d'aparells de RADIO amplificadors etc. Preus limitats i ràpida entrega

CASA SALTÓ

BALDRIC, 38

VALLS

Vallmoll

BANDO

Una nova baixa

Fa pocs dies parlàvem de la mort recent al front de Frailes (Jaen) del volgut company Josep O. Segarra i encara no s'havia esvaït el dolor que aquesta mort ens va produir quan arriba fins a nosaltres la trista nova de la mort del company Josep Molet. Aquest company com tants altres marxà al front d'Aragó voluntari, empenyut per aquesta passió antifeixista que feu possible empènyer fora de Catalunya els militars traïdors, passió que fa pocs dies ha estat escarnida per un home indigne, el qual ha motejat de tribus a les forces de voluntaris que sortint de Catalunya arribaren al bell mig d'Aragó. I ha estat en aquest front d'Aragó que ha caigut el nostre valent amic, ple d'entusiasme i de fe en la victòria del proletariat.

Com tots els altres companys de Vallmoll morts i ferits en aquesta guerra imposada i sostinguda pel capitalisme, el company Molet era un intel·ligent militant de la Confederació. Al marxar al front era Secretari de la Col·lectivitat Agrícola que junt amb el seu germà, també al front, eren uns dels més fermes sostenidors i defensors.

Un altre bon company caigut per culpa de les classes riques que provocaren l'alçament feixista, mentre a reraguarda tenim tota mena d'enemics i veiem com els fills dels feixistes degut a estranyes influències en lloc d'anar al front es queden a reraguarda fent feines impròpies del seu estat de salut, la qual cosa denunciem per tal que s'hi posi prompte i eficaç remei.

Que els pares i germà del nostre infortunat amic, així com els seus companys de col·lectivitat, rebien el nostre més profund sentiment de condolença.

Honor als caiguts!

Corresponsal

Francisco Solé. — Delegado de Orden Público de Valls y su Partido.

Hago saber:

Que continúa en vigor la prohibición absoluta de dedicarse a la caza tanto con armas como sin ellas. Los infractores, serán entregados a los Tribunales competentes.

COMISSARIA DE BANCA

Es fa avinent a totes les Empreses Comercials o Industrials perquè en el termini més breu possible cuidin de legalitzar llur situació, ja sigui de Col·lectivització o bé de Comitè de Control, a fi d'evitar els perjudicis que, de no fer-ho els podria reportar, d'acord amb les circulars dels dies 9 i 11 del mes que som, del Servei Tècnic del Crèdit i de l'Estalvi i del President-Delegat del Consell d'Economia respectivament.

Valls 21 d'Agost de 1937.

GENERALITAT DE CATALUNYA
Conselleria de Proveïments
Delegació Comarcal de l'Alt Camp

El Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya del dia 22 de l'actual publica la següent disposició:

«El compliment de les disposicions dictades pel Govern de la Generalitat, si és deure ineludible per part de tots els ciutadans, ho és encara més per part de les Autoritats que han de vetllar en tot moment per a llur exacte compliment.

En les presents circumstàncies de guerra s'accentua encara aquesta obligació de les Autoritats de tot ordre. Per la qual cosa es precis responsabilitza-les en forma que responguin a la missió que el Govern els té confiada.

Especialment quan al compliment del Decret regulant la distribució del blat, del 6 de juliol proppassat, cal adoptar les oportunes mesures per tal que sigui eficaç la seva aplicació, a l'objecte que no manqui a Catalunya aquell cereal per a atendre les necessitats del consum.

Per tant, a proposta dels Consellers de Governació i Assistència Social, d'Agricultura i Proveïments, i d'acord amb el Consell Executiu,

DECRETO:

Art. 1.er Els Alcaldes dels Ajuntaments i les Juntes Directives dels Sindicats Agrícoles de Catalunya seran personalment responsables de l'incompliment dels Decrets i Ordres dictades pel Consell de la Generalitat o pels seus Consellers, respectivament.

A aquest efecte, incorreran en responsabilitat civil, penal o administrativa segons sigui la naturalesa de la infracció.

Art. 2.on Especialment, quan al compliment del Decret del 6 de juliol proppassat i disposicions complementàries relatives a la distribució del blat, els Sindicats Agrícoles i els Ajuntaments on aquells no existeixin, hauran de vetllar perquè els productors compleixin estrictament les obligacions que d'aquelles disposicions es deriven, perseguint les ocultacions i imposant, a l'efecte, les sancions que les vigents disposicions autoritzen, o denunciant els fets als Tribunals de Justícia si escau.

Als Alcaldes i a les Juntes Directives dels Sindicats Agrícoles, els serà exigida la responsabilitat en què incorrin, d'acord amb el que disposa l'article anterior, en cas de negligència o passivitat en el compliment del present Decret.

Barcelona, 20 d'agost del 1937.

LLUIS COMPANYYS

El Conseller de Governació i Assistència Social. — ANTONI SBERT.
El Conseller d'Agricultura. — JOSEP CALVET I MORA. El Conseller de Proveïments. — M. SERRA I PÀMIÉS.

Per causes alienes a la nostra voluntat, deixem de publicar un article que teniem preparat, original del nostre company i col·laborador Antoni Sureda.

GENERALITAT DE CATALUNYA
Conselleria de Proveïments
Delegació Comarcal de l'Alt Camp

INSTRUCCIONS

donades per la Conselleria als Delegats Comarcals de Proveïments, relatius al Decret del dia 6 de juliol que regula la venda i distribució del blat de la present collita:

a) Recabar el compliment del Decret i Ordre respectiva.

b) Incautació sense indemnització del blat que circuli sense la corresponent guia.

c) Incautació sense indemnització del blat amagat no declarat.

Sense l'empenta dels companys que, enarborant la bandera roig-negra, comanava el nostre maguanyat Durruti, Catalunya avui estaria en poder dels facciosos i la República i la Revolució estarien completament aixafades. Ahir com avui, els nostres companys són garantia de triomf arreu on desenrotllin llur actuació.

d) Control rigorós de farines i molins, amb la corresponent incautació del blat que hagi entrat sense guia.

e) Entrega als Tribunals Populars dels elements que sabotegin l'esmentat Decret, amb ocultacions, circulació de blat sense guia, etc., etc.

f) Compliment per part dels Ajuntaments de l'article 8.è del referit Decret, puix que en cas contrari no els serà facilitat el blat o farina corresponent.

públic en general de Valls: Dilluns Dimarts i Divendres, de 10 a 12 al matí i de 4 a 6 de la tarda.

Per als representants d'Ajuntaments i Sindicats forans: Dimecres i Dissabtes, de 9 a 12 del matí.

Per a diligenciació de blat per a moldre: Tots els dies, de 9 a 10 del matí, llevat del Dissabte.

Per als organismes oficials: Qualsevol hora d'oficina.

Per a aquelles consultes urgents hom prega de demanar conferència al nostre telèfon, n.º 127.

Valls, 23 d'Agost del 1937.

El Delegat,
J. BALANYÀ

GENERALITAT DE CATALUNYA
Conselleria de Proveïments
Delegació Comarcal de l'Alt Camp

Per tal d'evitar molèsties i visites inútils al públic i ensems poder regularitzar la marxa de les nostres oficines, es fa avinent a tothom que aquesta Delegació Comarcal ha establert el següent horari de visites que mantindrem estrictament a partir de demà:

Per a les entitats, industrials i

MERCAT AGRICOLA

ACCIO SINDICAL, no creu oportuna la publicació dels preus del mercat, tota vegada que no posem dades concretes.

Farem els possibles per publicar-los, a la pròxima setmana.

Imp. E. Castells. - Telf. 186. - VALLS

C. N. T. Sindicat Construcció A. I. T.

SECCIO DE PINTORS

COL·LECTIVITZADA

Pintura - Decoració - Rètols - Treballs Artístics

Carrer Anselm Clavé, número 32

(Davant plaça del Quarter)

TRANSPORTS COL·LECTIVITZATS

C. N. T. TRACCIO SANG A. I. T.

VALLS

Facturacions de tota classe, viatges locals i per carretera.

Despatx: { Passeig Pi i Margall. Telèfon 4
Estació Ferrocarril. Telèfon 5

Els diumenges restarà obert el despatx de 12 a 1 del migdia

C. N. T. A. I. T.
Sindicat de la Indústria Fabril, Tèxtil, Vestir i Annexes
VALLS
SECCIO DE SASTRERIA

Es complau aquesta Secció, en assabentar a totes les companyes mancades de treball, la constitució d'un taller Col·lectiu C. N. T. (Lina Odena, núm. 32).

LA JUNTA.

ACCIO SINDICAT

El proletariats espanyol per a lliurar-se de tuteles estrangeres no té altre camí a seguir que la seva unitat d'acció. Aquesta unitat ha d'aconseguir-se venent tots els obstacles, inclòs el sectarisme de certs líders obrers.

NOTAS RURALES

Los pueblos quieren ser libres

Estamos en la época del calor mas riguroso. El Sol diríase que destila fuego a torrentes. Transitar por el campo es navegar por un mar de fuego. La tierra está que arde. Los árboles y las plantas dejan doblar sus hojas como el pájaro herido deja caer sus alas. Toda la flora pide a grandes voces el remugón que, un día a no dudar, le han de traer las nubes y que será recibido como agua bendita y no sucia, como la que nos remogaron la cabeza cuando nos bautizaron en los templos del obscurantismo, sino que aquella será clara y limpia como claro y limpio es el templo de la Naturaleza.

Y no obstante los rigores cálidos de la estación, el campesino suda y trabaja.

Se ha hablado y escrito mucho de la vida y las costumbres del campesino. Unos nos lo han querido pintar como un ser eminentemente egoísta, como si egoísmo no hubiera en todas partes; otros nos lo han pintado como refectarios a toda idea de progreso, de libertad y otros muchos epítetos que han herido mucho la sensibilidad del pueblo rural.

¿Como vamos a tratar de egoístas al campesinado en general, cuando para vivir a tenido que pasar tantas privaciones y penurias? ¿Como se les puede tratar de egoístas a unos seres que solo han vivido del producto de su trabajo, excepto algunos casos, sin intervenir para nada la explotación del hombre por el hombre, sino basándose en el libre apoyo mutuo como hay muchas aldeas?

Y ¡ay! del partido social o político que no querrá o no sabrá respetar este instinto tan libre y tan natural en el campesino. Podrá imponer dictaduras, regímenes de fuerza, pero lo que no podrá destruir nunca será el instinto de independencia tan justo y tan humano como el que el campesino lleva en sí.

Que en el campo hay muchos prejuicios y rutinarismos que hay que destruir? eso es verdad. Pero no la es menos al afirmar que los campesinos y los pueblos en general quieren ser libres.

Hay quien dice, con un falso concepto de la Historia y de la vida, que sin regímenes de máxima autoridad, o sea de dictadura, no se puede vivir. Y que sin las fuerzas armadas y de orden, nos comeríamos los unos a los otros como verdaderos antropófagos, y que nos lo robaríamos todo. Es decir, un caos.

Los que tales cosas dicen es que demuestran no saber de la vida del pueblo rural, y si lo saben hi-

pocritamente lo quieren ocultar.

Pues no son pocos los pueblos y aldeas que han vivido y viven aun sin fuerzas armadas, que es casi decir sin autoridad.

Y la vida en éstos pueblos y aldeas se desarrolla normalmente; ninguno se a comido a otro, ni ninguno roba a otro, excepto pequeñas cosas que no tienen importancia.

Y aquí todo el mundo trabaja.

La burocracia no existe, pero desgraciadamente se deja sentir, no la de la aldea, sino la que viene de las ciudades por mediación de cobro de contribuciones y otros pagos e impuestos que nunca el pueblo a sabido a donde van a parar. Eso a sido siempre el Estado.

Y podriamos decir muchas otras cosas más que confirman de una manera palmaria como los pueblos quieren ser libres.

Hemos visto en tiempos ya pasados, en aquellos tiempos que imperaban en España regímenes de tiranía despótica, como un pueblo o una aldea vivía tranquilo en su vida de trabajo fértil y próspero, cuando por orden de algún cacique comarcal irrumpían en las tranquilas calles aldeanas fuerzas armadas que con sus relucientes tricornos eran el coco de la infancia y la pesadilla de los grandes.

La infancia por instinto ya comprendía que aquellos relucientes hombres eran pájaros de mal agüero, y asustados dejaban sus juegos inocentes de la calle para correr a sus casas y azirce de las faldas de sus madres que también algo malo presentían.

Y ya no había paz espiritual en el pueblo. Estaba la representación máxima de la autoridad y del centralismo.

Ya para nada había que celebrarse asambleas municipales. Aquellos señores del mauser al cuello todo lo arreglaban. Se había terminado la libertad municipal.

¿Por cuanto tiempo? Muy poco, ya que a la corta o a la larga, por las hostilidades que encontraban a cada paso, tenían que abandonar la aldea dejando que ésta viviera su vida. Y renacía como por encanto la tranquilidad y el ánimo en el labriego.

Es ésta la vida libre que los Municipios y pueblos quieren vivir.

Pensar en regímenes de fuerza y de dictadura es pensar contra el sentir libre y natural de nuestro Pueblo.

PROMETEO

Masó 19-8-37.

Confederació Regional del Treball de Catalunya

La nostra Organització ha tramés la lletra que a continuació transcrivim al Secretariat d'Agitació i Propaganda del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Diu així.

«Comitè Central.—Ciudad.

Compañeros:

Cataluña tiene una personalidad histórica no sólo por sus condiciones geográficas, por sus características étnicas, por su lengua; la tiene también por su cultura, por su esfuerzo político, por su espíritu de libertad y de independencia, consubstancial con el pueblo catalán.

Cataluña es una realidad viva por este esfuerzo libertador, que ha constituido durante siglos y siglos la más destacada de sus características.

Las influencias griega, cartaginesa, visigoda, judía, franca, la dominación romana, no han conseguido ahogar los elementos sociales primitivos que enraizan a Cataluña en el espíritu de libertad, vivó y patente a través de todas las transformaciones y de todos los progresos, enriquecido también con las aportaciones e influencias de otros pueblos.

El espíritu independiente de Cataluña se manifiesta influyendo hasta, durante la dominación de los sarracenos, en las rebeliones contra el poder central hispanoárabico.

Toda la historia de Cataluña en sus hechos más trascendentales, en su evolución política, social, jurídica y cultural, demuestra la continuidad de un mismo espíritu: el de libertad.

No es por sus condes y reyes que Cataluña es una realidad viva; lo es porque el espíritu de libertad es consubstancial con el pueblo catalán.

Las germanías, las rebeliones de los remenses, las luchas contra los despotismos interiores y extranjeros, todas las insurrecciones sociales y políticas del siglo pasado y de nuestro siglo, las rebeliones frente a la Monarquía y a la Dictadura, hasta llegar, después del 11 de Septiembre de 1714, a la consecución del Estatuto, demuestran el esfuerzo continuamente superado de un pueblo que no quiere ser esclavo.

Todo este pasado glorioso de Cataluña no puede dissociarse de un hecho contemporáneo trascendente: el 19 de Julio de 1936.

Cataluña, en esta jornada inolvidable, haciendo frente a la barbarie fascista, se fortalece, se eleva y se salva. Y se salva precisamente por el ímpetu de unos hombres, nuestros bravos milicianos, que abrasados de sentimiento de libertad, hacen frente al fascismo más allá del Ebro; ven los pe-

ligros que amenazan a Cataluña y, sin pensar en otra cosa que en salvarla y en salvar las libertades del pueblo, hacen una barrera inexpugnable contra la barbarie.

La gesta de los catalanes milicianos partiendo hacia Aragón, sin distinción de tendencias, alejando de nuestro suelo los estragos de la lucha contra la barbarie y solidarizando Cataluña en la defensa de las libertades de los otros pueblos hispanos, es quizá la más gloriosa y la más trascendente para Cataluña y para sus libertades.

Cataluña no es una abstracción. Es una realidad viva. ¿Qué habría quedado de Cataluña, desde los picos de los Pirineos a las orillas del Ebro, de la Cataluña cantada por los Maragall y por los Verdaguier, de la Cataluña que ha forjado el pueblo trabajador, activo e inteligente, de sus campos floridos, de sus fábricas, de sus ciudades, de sus museos, de sus instituciones culturales y científicas, de sus riquezas todas, de todos sus institutos autonómicos, de sus libertades políticas y sociales, sin el esfuerzo de los milicianos que marcharon hacia Aragón, armados deficientemente y que con su entusiasmo, con su ímpetu, con su energía y audacia cerraron el paso a los bárbaros de Franco y de los generales traidores, de Mussolini y de Hitler? ¿Qué habría restado de esta Cataluña? Un montón de ruinas. Todo se habría hundido. Respeto alguno hubiera habido para nada. Como Bilbao, como Guernica, como Madrid, ciudad invicta, que poco a poco es destruida.

Si en el 11 de Septiembre de 1714 Cataluña perdió sus libertades políticas, sin la marcha de los milicianos catalanes al Aragón, el 19 de Julio, Cataluña corría el peligro de perderlo todo, de verse ensangrentada en la propia tierra, como lo es en las incursiones piratas, de ser reducida a cenizas, de parecer como pueblo libre.

Y bien, compañeros. Esta gesta de los catalanes en Aragón, la más decisiva para Cataluña, ha sido cubierta de oprobio, vilipendiada por el Secretario General del Partido Socialista Unificado de

Cataluña, en un acto reciente celebrado en Valencia, en el que ha calificado despectivamente de «tribus» a nuestros bravos milicianos, a los que con su gesta han dado continuidad histórica a Cataluña como pueblo libre salvando al mismo tiempo la República y las libertades de los demás pueblos hispanos.

La Confederación Regional del Trabajo de Cataluña, que ha sido de las primeras, por no decir la primera, en demostrar con hechos, que Cataluña, junto con los demás pueblos hispanos, sostiene en la lucha a vida o muerte contra el fascismo internacional, una verdadera guerra de independencia; la Confederación Regional del Trabajo de Cataluña que en el alzamiento magnífico del 19 de Julio y en la marcha libertadora hacia Aragón supo cumplir con su deber, no puede asociarse a la iniciativa de la Secretaria de Agitación y de Propaganda del Partido Socialista Unificado de Cataluña para conmemorar el 11 de Septiembre, mientras dicho partido no haga una rectificación pública de los agravios hechos a Cataluña por su secretario Comorera, con un desconocimiento absoluto de la continuidad de las gestas libertadoras de Cataluña.

Que el Partido Socialista Unificado de Cataluña dé esta satisfacción pública a los catalanes antifascistas, heridos en una misma ofensa colectiva, porque la gesta de Aragón es la gesta de todos los catalanes, confederados o no, y entonces la Confederación Regional del Trabajo de Cataluña, coadyuvará a la iniciativa de movilización popular de Cataluña, en un sentido de orgullo, de afirmación de espíritu colectivo, de voluntad de lucha y de triunfo, en el 11 de Septiembre, estado de espíritu y voluntad de lucha que procurará mantener día tras día, y asociará sus esfuerzos a los de los demás sectores antifascistas que deseen dignamente llevarla a cabo.

Saludos antifascistas.
Por la Confederación Regional del Trabajo de Cataluña.

Barcelona 16 de Agosto 1937.—
El Secretario, J. Juan Doménech.

Sabem que ací Valls clandestinament actuen algunes escoles privades.

Esperem que les autoritats competents prendran mesures encaminades a acabar aquesta nova modalitat de sabotejar el Règim.